प्रीतः शङ्खमुपाघ्रासीद्धितां लोमहर्षणं । तस्य शङ्खस्य शब्देन सागरश्चुक्षुभे भृशं ।
रराव च नभः कृत्स्नं तच्चित्रमभवत्तदा । पाञ्चजन्यस्य निर्घोषं संश्रुत्य कुकुरान्धकाः । ९७०
विशोकाः समपद्यन्त गरुडस्य च दर्शनात् । शङ्खचक्रगदापाणिं गरुडस्योपरि स्थितं ।
दृष्ट्वा जहर्षिरे पौरा भास्करोपमतेजसं । ततस्तूर्य्यप्रणादाश्च भेरीणाञ्च महास्वनाः ।
जज्ञिरे सिंहनादाश्च सर्व्वेषां पुरवासिनां । ततस्ते सर्व्वदाशार्हाः सर्व्वे च कुकुरान्धकाः ।
प्रीयमाणाः समाजग्मुरालोक्य मधुसूदनं । वसुदेवं पुरस्कृत्य शङ्खतूर्य्यरवैः सह ।
उग्रसेनो ययौ राजा वासुदेवनिवेशनं । आनन्दिनो पर्य्यचरत् स्वेषु वेश्मसु देवकी । ९७५
रोहिणी च ययोद्देशमाहुकस्य च याः स्त्रियः । ततः कृष्णः सुपर्णेन स्वं निवेशनमभ्ययात् ।
चचार च ययोद्देशमीश्वरानुचरो हरिः । अवतीर्य्य गृहद्वारि कृष्णस्तु यदुनन्दनः ।
यथार्हं पूजयामास यादवान् यादवर्षभः । रामाहुकगदाक्रूरप्रद्युम्नादिभिरर्चितः ।
प्रविवेश गृहं शौरिरादाय मणिपर्व्वतं । तच्च शक्रस्य दयितं पारिजातं महाद्रुमं ।
प्रवेशयामास गृहं प्रद्युम्नो रुक्मिणीसुतः । तेऽन्योन्यं ददृशुर्वीरा देहवन्मानमानुषान् । ९८०
पारिजातप्रभावेण ततो मुमुदिरे जनाः । तैः स्तूयमानो गोविन्दः प्रहृष्टैर्यादवर्षभैः ।
प्रविवेश गृहं श्रीमान् विहितं विश्वकर्म्मणा । ततोऽन्तःपुरमध्ये तं सशृङ्गं मणिपर्व्वतं ।
न्यवेशयदमेयात्मा वृष्णिभिः सहितोऽच्युतः । तच्च दिव्यं द्रुमश्रेष्ठं पारिजातममित्रजित् ।
अर्च्यमर्चितमव्यग्रमिष्टे देशे न्यवेशयत् । अनुज्ञाप्य ततो ज्ञातीन् केशवः परवीरहा ।
ताः स्त्रियः पूजयामास संहता नरकेण याः । वस्त्रैराभरणैर्भोगैर्दासीभिर्द्धनसञ्चयैः । ९८५
हारैश्चन्द्रांशुसङ्काशैर्म्मणिभिश्च महाप्रभैः । पूर्व्वमभ्यर्चिताश्चैव वसुदेवेन ताः स्त्रियः ।
देवक्या सह रोहिण्या रेवत्या चाहुकेन च । सत्यभामोत्तमा स्त्रीणां सौभाग्येनाभवत्तदा ।
कुटुम्बस्येश्वरी त्वासीद्रुक्मिणी भीष्मकात्मजा । तासां यथार्हं हर्म्याणि प्रासादशिखराणि च ।
आदिदेश गृहान् कृष्णः पारिबर्हांश्च पुष्कलान् ।
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्व्वणि द्वारकाप्रवेशे अष्टपञ्चाशदधिकशततोऽध्यायः ॥ १५८ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततः संपूज्य गरुडं वासुदेवोऽनुमान्य च । सखिवच्चोपगृह्यैनमनुजज्ञे गृहं प्रति । ९९०
सोऽनुज्ञातो हि सत्कृत्य प्रणम्य च जनार्द्दनं । ऊर्द्ध्वमाचक्रमे पक्षी यथेष्टं गगनेचरः ।
स पक्षवानसंक्षुब्धं समुद्रं मकरालयं । कृत्वा वेगेन महता ययौ पूर्व्वं महोदधिं ।
कृत्यकाल उपस्थास्य इत्युक्त्वा गरुडे गते । कृष्णो ददर्श पितरं वृद्धमानकदुन्दुभिं ।
उग्रसेनञ्च राजानं बलदेवं ससात्यकिं । काश्यं सान्दीपनिञ्चैव ब्रह्मगार्ग्यं तथैव च ।
अन्यांश्च वृद्धान् वृष्णीनां तांश्च भोजान्धकांस्तथा । रत्नप्रवेकैर्द्दाशार्हान् वीर्य्यलब्धैस्तथार्च्चयत् । ९९५
हता ब्रह्मद्विषः सर्व्वे जयन्त्यन्धकवृष्णयः । रणात् प्रतिनिवृत्तोऽयमचलो मधुसूदनः ।
इति चत्वररथ्यासु द्वारवत्यां सुपूजितः । चाक्रिको घोषयामास पुरुषो मृष्टकुण्डलः ।